

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/86/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125204287
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5125204287.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Miriam Štillovej a JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX/X, D. E. B., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov, matky: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX/X, D. E. B., zastúpenej zástupcom JUDr. Lenka Maďarová, s.r.o., so sídlom Štrková 95/21, 010 01 Žilina, IČO: 47 232 692 a otca: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, D. E. B., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 30P/48/2025-32 zo dňa 13. júna 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.
- V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na návrh matky elektronicky podaný dňa 20.05.2025, ktorým žiadala, aby súd zakázal otcovi styk s maloletým dieťaťom, a to do doby právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 30P/16/2025 a jeho zdôvodnenie, na obsah Správy zo šetrenia pomerov v rodine maloletého dieťaťa zo dňa 05.06.2025 vypracovanej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, ako orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, na dňa 08.05.2025 doručené vyjadrenie otca maloletej, ktorým žiadal návrh matky na zákaz styku zamietnuť, na zistenia zo Správy zaslanej CPP D. E. B. zo dňa 11.06.2025.
- Okresný súd poukázal na to, že rozsudkom č.k. 30P/270/2018-192 zo dňa 21.08.2019 schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bol otec zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou 135 Eur a oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod..
- Ďalej okresný súd uviedol, že uznesením č.k. 30P/202/2024-116 zo dňa 09.04.2025 zastavil konanie o návrhu otca na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorým sa domáhal maloleťu zveriť do striedavej osobnej starostlivosti v týždenných intervaloch, vyživovaciu povinnosť neurčovať, v rámci ktorého konania sa rodičia dohodli, že nad rámec aktuálne vykonateľného rozsudku sa otec bude stretávať s maloletou každý nepárny týždeň od piatka od 15.30 hod. do nedele do 17.00 hod., každý párný týždeň v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod.. Otec si maloleťu vyzdvihne prioritne v školskom zariadení a po skončení stretnutia maloleťu odovzdá matke v mieste bydliska. V prípade, že maloleťá nebude v šk. zariadení, vyzdvihne ju v mieste jej bydliska.
- Okresný súd poukázal na to, že sa vedie konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa pod sp.zn. 30P/16/2024, v ktorej veci sa dňa 09.06.2025 konalo pojednávanie, na ktorom sa okrem iného matka aj otec maloletej vyjadrili k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zakázať styk otca s maloletou. Matka počas svojho výsluchu súdu uviedla, že maloleťá odmieta styk s otcom vzhľadom na incident popisovaný v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Na otca bolo podané trestné oznámenie. Maloleťá navštevuje psychológa, bola na dvoch sedeniach, nový termín

zatiaľ nemá stanovený. Otec k vyjadreniu matky uviedol, že tvrdenia matky nie sú pravdivé, po tom, ako maloletá spadla z postele, nemala žiadne problémy. Vzhľadom na doporučenie z informatívneho stretnutia navštívila psychologičku B. I. J. K. G. C. J. D. E. B.. G. uviedla, že si zavolá aj matku a teda, že bude pokračovať v poradenstve.

6. Okresný súd zistený skutkový stav, pre účely štádia konania o nariadenie neodkladného opatrenia, posúdil za aplikácie ust. § 24, § 2 ods. 1 a 2 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 28 ods. 2, § 25 ods. 3 Zákona o rodine a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia.

7. Vo všeobecnosti poukázal na to, že neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provízornou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariadovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter, v dôsledku čoho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 329 ods. 1 CSP). Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Preukázanie alebo osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná úprava (§ 326 ods. 1 a 2 CSP, § 329 ods. 1 až 3 CSP) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu.

8. Okresný súd uviedol, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj maloletého dieťaťa.

9. Zdôraznil okresný súd, že je povinný zároveň dbať na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Zákaz styku je tak vážnym zásahom do rodičovských práv a povinností, ktorý nemožno uložiť len na podklade jednostranných vyjadrení rodiča, ale len na základe zistených odôvodnených okolností na strane dieťaťa. Právo styku je nielen právo rodiča, ale najmä právo dieťaťa, ktorému toto právo priznáva priamo Ústava Slovenskej republiky v Čl. 41 ods. 4, v ktorej sa uvádza, že starostlivosť o deti a ich výchova je právo rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb vyplýva taktiež z Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zákaz styku je výnimočné riešenie, ktoré možno nariadiť, len ak to okolnosti na strane dieťaťa odôvodňujú. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolá potrebu obmedziť prirodzený kontakt.

10. Okresný súd dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. V posudzovanej veci podľa okresného súdu neexistujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu neodkladného zákazu styku otca s maloletým dieťaťom. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neboli matkou doložené také listinné dôkazy, ktoré by jednoznačne osvedčovali ohrozenie života a zdravia maloletej v čase, keď sa nachádza v starostlivosti otca. Matka síce k návrhu predložila Potvrdenie o podaní trestného oznámenia zo dňa 19.05.2025, avšak jej podaním sa zaoberá OO PZ v D. E. B., kde je vedené konanie pod č.p. ORP-P-167/OPP-KNM-2025, ktoré k dnešnému dňu nebolo ukončené. Z doterajších konaní mal okresný súd za osvedčené, že v prípade predmetného zranenia maloletej išlo o ojedinelý prípad a navyše na poslednom informatívnom stretnutí rodičov dňa 03.04.2025, v konaní o zverenie maloletej do osobnej striedavej starostlivosti rodičov, došlo medzi rodičmi po ich vzájomnej dohode k rozšírenému styku otca s maloletou. Okresný súd poukázal na to, že podanie trestného oznámenia, ktoré podala matka, automaticky neznamená, že súd zakáže styk s druhým rodičom, pokiaľ nemá osvedčené skutočnosti, ktoré by nasvedčovali takému konaniu zo strany otca, že dieťa v jeho starostlivosti je ohrozené. Okresný súd uviedol, že zisťuje priebeh vyšetrovania trestného

oznámenia podané matkou, a pokiaľ by zistil skutočnosti odôvodňujúce zákaz styku otca s maloletým dieťaťom, neodkladne rozhodne vo veci ex offo. Zo správy CPP D. E. B. zo dňa 11.06.2025 mal okresný súd preukázané, že centrum pracuje osobitne s maloletou od 19.03.2025 a s rodičmi maloletej začne pracovať v blízkej dobe. Táto pomoc z CPP bude zameraná najmä na zlepšenie komunikácie medzi rodičmi. Doposiaľ nemal okresný súd osvedčené, že otec psychicky alebo fyzicky týra maloleté dieťa, a že konaním otca je život a zdravie maloletého dieťaťa ohrozené. Zvýraznil, že zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je tak zásadným zásahom do práv rodiča, ktorý je možné nariadiť len za preukázaných okolností a za podmienok stanovených zákonom.

11. Na základe uvedených dôvodov a s prihliadnutím na skutočnosť, že matka neosvedčila, že je v záujme maloletého dieťaťa dočasne zakázať otcovi styk s maloletou, okresný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uviedol, že pre maloleté dieťa je dôležité pravidelne sa stretávať so svojim otcom, budovať si s ním vzťah a ne strácať vzájomnú interakciu. Rodičovské práva má každý rodič a nemožno mu ich bezdôvodne upierať.

12. Okresný súd mal za to, že v súčasnej situácii, kedy maloletej dcére bola diagnostikovaná cukrovka, rodičia by mali navzájom spolupracovať a predstavovať oporu pre maloletú, a nie naopak. Poukázal aj na to, že na pojednávaní, konanom dňa 09.06.2025 otcovi doporučil v záujme maloletej absolvovať najskôr psychologické poradenstvo, ktoré prebieha a postupovať pri ďalšom styku s maloletou s prihliadnutím na odporúčania psychológa.

13. Ďalej uviedol, že je vedené konanie vo veci samej, o úprave styku otca s maloletou, v ktorom súd vykoná dokazovanie oboznámením sa so všetkými tvrdeniami účastníkov a nimi predložených dôkazov. Takéto dokazovanie svojim rozsahom presahuje rámec osvedčovania skutočností potrebných pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení. V tomto prípade by dokazovanie v potrebnom rozsahu bolo v rozpore s účelom neodkladného opatrenia.

14. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala odvolania matka maloletého dieťaťa prostredníctvom právnej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), g), h) CSP (č.l. 48 - 52 spisu). Uviedla, že napadnuté rozhodnutie nie je v záujme mal. dieťaťa, ktoré dlhodobo odmieta stretávanie sa s otcom, čo vyvrcholilo incidentom zo dňa 11.05.2025. Mal. dieťa incident zo dňa 11.05.2025 opísalo aj pani psychologička dňa 25.06.2025, kde uviedla: „sedela som na posteli, tata ležal a sotil ma. Spadla som z postele na ľavý bok, veľmi ma to bolelo, ale nepovedala som to, lebo som chcela ísť do školy v prírode“. Od 18.05.2025 bolo mal. dieťa hospitalizované v Kysuckej nemocnici s poliklinikou Čadca v dôsledku zranenia zo dňa 11.05.2025 a dňa 02.06.2025 bolo prepustené z Národného endokrinologického a diabetologického ústavu v L., kde bolo od 22.05.2025. Mal. dieťaťu bol zistený vysoký krvný cukor zo stresu, s diagnostikou cukrovky typu I. (musí si pichať inzulín a kontrolovať cukor). Mal. dieťa má z otca dlhodobo stres a incident z 11.05.2025 bol len vyvrcholením celej situácie. Pokiaľ okresný súd postavil svoje napadnuté rozhodnutie len na tom, že podanie trestného oznámenia matkou v dôsledku incidentu zo dňa 11.05.2025 nie je okolnosťou odôvodňujúcou zákaz styku otca s mal. dieťaťom (s. 10, bod 22. napadnutého rozhodnutia), tak uvedený záver je v rozpore s obsahom súdneho spisu, kedy už na ISR dňa 03.04.2025 predložila Správu z diagnostického vyšetrenia, dátum odoslania 01.04.2025, dátum vyšetrenia 19.03.2025, kde mal. dieťa udáva, že sa jej nepáči u otca, keď je tam od štvrtka do pondelka, je to pre ňu príliš dlho. Praje si k nemu chodiť na návštevy, ale na menej dní (sobota - nedeľa), zo strany otca sa cíti pod nátlakom, kedy si on vynucuje kladnú odpoveď na otázku, či si dcéra praje striedavú starostlivosť, otec ju často kontaktuje cez mobil, čo prežíva ako stresujúce. Na pojednávaní dňa 09.06.2025 v konaní sp. zn. 30P/16/2024, ktoré o.i. súd prvej inštancie uvádza, predložila rozhodné dôkazy, ktoré však súd prvej inštancie neuvádza, a to lekárske správy, podľa ktorých mal. dieťa bolo v dôsledku incidentu u otca zo dňa 11.05.2025 hospitalizované v Kysuckej nemocnici s poliklinikou M. od 18.05.2025 do 22.05.2025 a následne v Národnom endokrinologickom a diabetologickom ústave n.o. v L. od 22.05.2025 do 02.06.2025; mal. dieťaťu je diagnostikovaná cukrovka typu I. (diabetes) - jeho život je sťažený v dôsledku tejto diagnózy, vyvolanej stresom z otca a obmedzeniami s tým spojenými - pichanie inzulínu a kontrola cukru. Aj napriek tomu, že mal. dieťa v dôsledku stresu z otca má diagnostikovanú cukrovku, otec sa neustále domáha styku s ňou, čo ju ešte viac stresuje. Mal. dieťa výslovne odmietlo, aby ho otec navštívil počas hospitalizácie. Matka otcovi vysvetľuje, aby nechal mal. dieťaťu čas na regeneráciu, čo on absolútne nerešpektuje a bombarduje ich sms a telefonátmi. Dokonca požiadal súd o rozšírenie styku s mal. dieťaťom, čím ešte viac hroť celú situáciu v neprospech mal. dieťaťa. Podľa matky súd prvej inštancie mal nesporne preukázanú nevyhnutnosť zasiahnuť a aspoň dočasne upraviť pomery tým, že otcovi zakáže styk s mal. dieťaťom na nevyhnutný čas, a tým umožní mal. dieťaťu sa zregenerovať bez jeho domáhania sa styku s mal. dieťaťom. Súd prvej inštancie veľmi povrchno a nezodpovedne posúdil tak dôležitú situáciu, v akej sa

mal dieťa nachádza, čo nie je v záujme mal. dieťaťa, práve naopak, napadnutým rozhodnutím súd dostal mal. dieťa do ešte väčšej neistoty - strach z kontaktovania zo strany otca. Súd prvej inštancie neposkytol mal. dieťaťu žiadny prostriedok ochrany jeho práv, napr. dočasným zúžením styku a pod. Len jednoducho formalisticky zamietol návrh na zákaz styku otca s mal. dieťaťom. Uviedla, že aktuálne je vykonateľné súdne rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp.zn. 30P/270/2018–192 zo dňa 21.08.2019, vykonateľné dňa 07.09.2019, podľa ktorého otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A. každý nepárny týždeň od soboty od 09:00 hod. do nedele do 17:00 hod.. Nakoľko mal. dieťa odmieta otca úplne, v rámci zachovania jeho práv, navrhla v záujme ochrany mal. dieťaťa vo veci samej zúžiť styk otca s mal. dieťaťom na minimum, tzn. na každý nepárny týždeň v sobotu od 13:00 hod. do 15:00 hod. za prítomnosti matky. Vo vzťahu k rozhodnutiu o neodkladnom opatrení navrhla uznesenie okresného súdu zrušiť, prípadne zmeniť a zakázať otcovi mal. dieťaťa styk s mal. dieťaťom, a to do doby právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 30P/16/2025.

15. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého dieťaťa (č.l. 62-64 spisu), ktorý nesúhlasil s tvrdením, že dcéra ochorela na diabetes jeho pričinením, nakoľko, keď sa bol informovať v nemocnici, kde bola hospitalizovaná, tak mu lekárka (po tom, ako ju informoval o matkiných obvineniach) tvrdila, že to nebolo spôsobené stresom, a že sa to matke aj snažili vysvetliť. Zobral to ako vážne a krivé obvinenie zo strany matky, keďže dcéru nikdy nevystavoval stresovým situáciám, nikdy ju nezbil ani na ňu nekričal a vôbec už ju do ničoho nenútil. Mal za to, že keby matka skutočne verila svojim tvrdeniam a obvineniam, tak by mu dňa 30.06.2025 na spoločnom stretnutí u B. I. E., že keď stiahne podanie na súd o rozšírení styku s maloletou, tak aj ona všetko voči nemu stiahne, s čím nesúhlasil, nakoľko mu na dcére veľmi záleží a chce s ňou tráviť viac času a myslí si, že je to v jej najlepšom záujme. Keď číta vyjadrenia dcéry, je mu jasné, že matka a jej rodina ju negatívne ovplyvňujú po psychickej stránke a k postoju k nemu. Dcéru nabádajú na klamstvá. Považoval za neprípustné, aby matka dcéru nabádala klamstvám a krivým obvineniam. Tvrdenia, že dcéra u neho nechce byť a chýba jej mama, považoval za klamstvo, nakoľko sama hovorila, že by chcela u nich zostať ešte aspoň jednu noc, ale mama jej to nedovolí. Keď bola u nich cez prázdniny a po dvoch týždňoch strávených u otca ju matka zavolať na jeden deň k sebe, tak keď sa dcéra vrátila, tvrdila, že ľutovala, že vôbec išla, pretože mama jej nasľubovala prechádzku a čas strávený výlučne spolu a nakoniec sa matka vyhovárala, že ju bolí noha, a keď ich zavolať matkin kamarát na nákup, už ju nič nebolo. Podľa otca dcéra je matkou a jej rodinou ovplyvňovaná a má obavy kam, je matka schopná zájsť. Má o dcéru strach a bojí sa o jej vývoj a výchovu zo strany matky, nakoľko ju vystavuje negatívnym vplyvom, a to, že ju nechala spať v posteli s cudzím chlapom (matkiným kamarátom). Sama dcéra mu tvrdila, že mala v škole problémy s rovesníkmi a, že už uvažovala, že „skočí z okna“, na čo mu matka na spoločnom stretnutí u B. I. povedala, že dcéra chcela skočiť z okna kvôli nemu, lebo vraj k nemu nechcela ísť, následne matka tvrdila, že to brala ako „detskú srandu“. Na stretnutí u B. I. navrhol, že je ochotný podrobiť sa vyšetreniu u klinického psychológa, k čomu vyzval aj matku maloletej, ktorá mu povedala, že je v poriadku a psychologičku si má nájsť otec. Taktiež navrhol spoločné stretnutie u B. I., k čomu sa matka stavala negatívne. Otec sa chcel s matkou a dcérou stretnúť za prítomnosti tretej strany, nakoľko sa obával opätovných krivých obvinení. Uviedol, že už skoro dva mesiace sú mu zo strany matky odopierané jeho otcovské práva, nevie, ako je dcéra reálne na tom zdravotne a psychicky. Formou sms vyzval matku, aby sa v klude stretli a vysvetlila mu zdravotný stav dcéry a liečbu, na čo matka absolútne nereagovala. Po spoločnom stretnutí u B. I. mu je jasné, že kludná komunikácia s matkou nie je možná. Dňa 5.7.2025 mal ísť po dcéru na základe súdneho rozhodnutia, čo mu nebolo umožnené. Navrhol odvolanie zamietnuť a súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenie pojednávania.

16. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že súhlasí s rozhodnutím bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

17. Ďalšie úkony s doručeným vyjadrením otca a kolízneho opatrovníka nenasledovali, vzhľadom na zmysel a účel inštitútu neodkladného opatrenia a zákonnej úpravy, ktorá nevyžaduje doručenie vyjadrení matke a kolíznemu opatrovníkovi.

18. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to matkou a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP uznesenie okresného súdu potvrdil ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

19. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala dočasne zakázať styk otca s maloletým dieťaťom.

20. Na základe posúdenia odvolacích dôvodov matky a po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, vychádzajúc zo skutočností vyplývajúcich z obsahu súdneho spisu krajský súd konštatuje, že ako súd odvolací nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, s ktorým záverom súhlasí.

21. S poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty matky predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadeným neodkladným opatrením (dočasne) rozhodnúť o zákaze styku otca s maloletým dieťaťom.

22. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

24. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

25. Podľa Čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

26. Podľa Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

27. Podľa Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

28. V Článku 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

29. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

30. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa.

31. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

32. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že predmetom konania vo veci samej bol návrh otca zo dňa 23.4.2025, ktorým sa domáhal rozšírenia úpravy styku s maloletou A., a to bežného styku a osobitného styku počas jarných prázdnin, Veľkej noci, letných prázdnin, vianočných prázdnin a novoročných sviatkov, ktoré je vedené pod sp.zn. 30P/48/2025 a matka dňa 20.05.2025 elektronicky podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na uloženie zákazu styku otca s maloletým dieťaťom, ktoré konanie bolo vedené pod sp.zn. 30P/59/2025. Okresný súd uznesením č.k. 30P/48/2025-10 zo dňa 26. mája 2025 spojil konania vedené pred Okresným súdom Žilina pod sp.zn. 30P/48/2025 a sp.zn.

30P/59/2025 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 30P/48/2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.06.2025.

33. V zhode s okresným súdom, aj odvolací súd upriamuje pozornosť na inštitút neodkladného opatrenia (ust. § 325 ods. 1 a nasl. CSP subsidiárne aplikovateľné aj v mimosporovom konaní podľa § 2 ods. 1 CMP), ktorého účelom je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov, ktoré neznesú odklad. Inštitút neodkladného opatrenia v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o mal. deti má slúžiť na ochranu práv dieťaťa v situáciách, keď sú jeho práva zjavne ohrozené, do doby, pokiaľ o úprave pomerov rodičov k maloletému dieťaťu nebude meritórne rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy, pričom posúdenie, či a kedy je táto podmienka splnená, je ponechané na úvahe súdu, ktorý starostlivo hodnotí individuálne osobitosti konkrétnej veci, zohľadňujúc predovšetkým záujem maloletého dieťaťa. Zákon nepredpokladá, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd bude vykonávať dokazovanie a v § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní. Zákon pre možnosť nariadenia neodkladného opatrenia nevyžaduje preukázanie tvrdeného nároku, resp. tvrdenej potreby úpravy práv a povinností účastníkov, nevyhnutým však je aspoň osvedčenie potreby žiadanej úpravy. Základnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby úpravy pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia teda prichádza do úvahy ako ultima ratio (posledné možné riešenie). Ide najmä o situácie, keď sa dieťa ocitne bez akejkoľvek starostlivosti, alebo ak je jeho fyzický alebo psychický vývoj narušený alebo vážne ohrozený, resp. ak si niektorý z rodičov voči dieťaťu neplní vyživovací povinnosť, v dôsledku čoho môže byť ohrozené zdravie a riadna výživa dieťaťa.

34. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení Zákona o rodine. Sleduje sa najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého dieťaťa týkajú. Najlepší záujem maloletého dieťaťa musí súd vyhodnocovať nielen mechanicky a formálne, ale adresne s prihliadnutím na okolnosti posudzovanej veci (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 101/2022 z 10. mája 2022). Nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

35. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v kontexte celého obsahu spisového materiálu a dospel k záveru, že naliehavosť potreby nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bol dočasne zakázaný styk otca s maloletou, v tomto prípade nebola daná a ingerencia súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia preto nebola dôvodná tak, ako správne vec posúdil súd prvej inštancie. Okresný súd práve s dôrazom na význam inštitútu neodkladného opatrenia posudzoval návrh matky maloletého dieťaťa za aplikácie ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine, ku ktorému pristupuje i Čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, keď dieťa má právo na starostlivosť svojich rodičov. Bolo zistené, že matka maloletého dieťaťa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom. V podstatnosti krajský súd uvádza, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia matka odôvodňovala incidentom, ku ktorému malo dôjsť u otca, tvrdením o strese maloletej s návštevami u otca, k čomu dokladala Záznam zo dňa 19.05.2025, Potvrdenie OO PZ SR, Lekársku správu zo dňa 16.05.2025, Správu z diagnostického vyšetrenia zo dňa 1.4.2025.

36. Krajský súd v zhode s prijatými závermi okresného súdu, na ktoré v podrobnosti v odôvodnení napadnutého uznesenia odkazuje, uvádza, že pre štádium konania a rozhodovania o návrhu matky maloletej na nariadenie neodkladného opatrenia nebola osvedčená naliehavosť pre nariadenie neodkladného opatrenia, nebol osvedčený taký stav pomerov, ktorý by nezniesol odklad a ani osvedčená potreba bezodkladnosti riešiť situáciu, ktorú vyjadrovala matka maloletej nielen v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale aj v podanom odvolaní. Aj odvolací súd konštatuje, že matka neosvedčila akútnu potrebu zásahu súdu nariadením neodkladného opatrenia, pretože z obsahu spisu nevyplývalo, že by maloletej A. hrozila akákoľvek ujma vyžadujúca si zásah súdu navrhovaným neodkladným opatrením (§ 325 ods. 1 CSP).

37. Okresný súd správne skonštatoval nedôvodnosť matkou podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. potrebu bezodkladne zakázať styk otca s maloletým dieťaťom (keď podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu

prvej inštancie), pretože samo o sebe podanie trestného oznámenia matkou automaticky neznamená osvedčenie takého konania otca, ktoré by ohrozilo dieťa v jeho starostlivosti, pričom priebeh vyšetrovania bude okresným súdom aktuálne zisťovaný. Pokiaľ matka v odvolaní tvrdila, že maloletá dlhodobo odmieta stretávanie s otcom, tak odvolací súd za rešpektovania Čl. 6 CMP, resp. § 63 CMP, poukazuje na Správu kolízneho opatrovníka zo zisťovania pomerov zo dňa 05.06.2025, z ktorej vyplynulo, že hlavným dôvodom je to, že rodičia spolu nevychádzajú, ak mal. Timea uviedla, že „...keby rodičia dobre vychádzali, nemala by problém tráviť aj nejaký čas u otca...“, teda týmto dôvodom je primárne narušený vzťah rodičov s dopadom na maloletú, a nie negatívny vzťah, resp. (ne)záujem maloletej. K neosvedčeniu naliehavosti matkou požadovaného neodkladného opatrenia zároveň pristupuje i samotné stanovisko matky podľa Správy z diagnostického vyšetrenia zo dňa 30.6.2025 doloženej k odvolaniu (č.l. 54-55 spisu), z ktorého vyplynulo, že pri návrhu možného riešenia spornej komunikácie rodičov formou skupinového stretnutia matka uviedla, že „...pokiaľ otec stiahne všetky svoje požiadavky, stiahne aj ona všetky svoje“.

38. V zhode s okresným súdom odvolací súd zvyrazňuje to, že zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom (čo i len dočasný) predstavuje tak závažný zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ku ktorému môže dôjsť len na základe dostatočne preukázaného dôvodu na prijatie takéhoto opatrenia a iba za situácie, ak si to vyžaduje najlepší záujem maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa má právo na výchovné pôsobenie oboch svojich rodičov. Je nepochybné, že rodič svoje výchovné pôsobenie najlepšie realizuje svojou prítomnosťou. Zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom predstavuje vážny zásah, a preto musí byť náležite odôvodnený, keďže zákaz styku môže viesť k ochladeniu, prerušeniu citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom a narušeniu vzájomných vzťahov, pretože sa ním rodičovi (a dieťaťu) celkom odoberá právo spoločne sa stýkať, a to akýmkoľvek spôsobom. Je zrejmé, že takýto zásah do rodiny môže byť opodstatnený len vo výnimočných prípadoch, spravidla vtedy, keď oprávnený rodič by styk s maloletým dieťaťom zneužíval takým spôsobom, že to má priamy negatívny vplyv na zdravý vývin maloletého dieťaťa. Ak rodič nezneužil svoju rodičovskú zodpovednosť, zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom, potom podľa názoru odvolacieho súdu nie je namieste. Pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti (§ 38 ods. 1 Zákona o rodine), niet dôvodu na to, aby rodičovi, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, bol styk s ním zakázaný (primerane uznesenie Ústavného súdu ČR sp.zn. III. ÚS 438/05). Skutočnosti, ktoré by mali za následok obmedzenie/zákaz kontaktu maloletého dieťaťa s niektorým z rodičov, musia byť dostatočne a náležite preukázané vykonaným dokazovaním, rozsah ktorého tak, ako to správne uviedol aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, presahuje rozsah dokazovania pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z tých skutočností, ktoré boli doteraz v konaní osvedčené, takýto dôvod nevyplýval.

39. Pre štádium konania o nariadenie neodkladného opatrenia nedošlo k osvedčeniu zákonných podmienok pre vyhovieť návrhu matky maloletej. V štádiu konania o návrhu matky maloletej na nariadenie neodkladného opatrenia neboli osvedčené okolnosti, ktoré by si vyžadovali okamžitú ochranu a zásah súdu vydaním neodkladného opatrenia. Odvolací súd zvyrazňuje, že pri výkone rodičovských práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy svojho maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine), pričom akékoľvek konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech maloletého dieťaťa, a preto odvolací súd dôrazne apeluje predovšetkým na rodičov, aby nadradili záujmy a prospech svojho maloletého dieťaťa nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi. Odvolací súd tiež apeluje na obidvoch rodičov, aby vynaložili úsilie a vzájomnou komunikáciou, súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rámci svojich vzťahov a svojmu maloletému dieťaťu vytvárali pokojné a láskyplné prostredie pre jeho zdravý psychický a fyzický vývin.

40. Krajský súd zvyrazňuje, že zhodnotenia prijaté v tomto rozhodnutí sa vzťahujú len pre štádium konania o (ne)nariadenie neodkladného opatrenia.

41. Z vyššie uvedených záverov odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol v súlade s príslušnými ustanoveniami upravujúcimi inštitút neodkladného opatrenia, ktoré na vec správne aplikoval, a preto uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne rozhodnutie.

42. O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodované, keďže nejde o konečné rozhodnutie. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný v začatom konaní o veci samej, v rámci ktorej bude rozhodované aj o trovách konania spojených s týmto neodkladným opatrením s poukazom na ust. § 58

ods. 1 CMP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov a o ich výške rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.